
PIEŅEMTIE TEKSTI

P8_TA(2018)0056

Pamattiesību stāvoklis ES 2016. gadā

Eiropas Parlamenta 2018. gada 1. marta rezolūcija par pamattiesību stāvokli ES 2016. gadā (2017/2125(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību (LES) un Līgumu par Eiropas Savienības darbību (LESD),
- ņemot vērā atsauces, kas iekļautas iepriekšējos ziņojumos par pamattiesību stāvokli Eiropas Savienībā,
- ņemot vērā Parlamenta un citas Eiropas un starptautisko iestāžu un aģentūru agrāk pieņemtās rezolūcijas,
- ņemot vērā valsts, Eiropas un starptautiskā līmeņa NVO ziņojumus,
- ņemot vērā darbu, ko ir veikusi Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūra (*FRA*), Eiropas Padome un Venēcijas komisija,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas (EST) un Eiropas Cilvēktiesību tiesas (ECT) judikatūru,
- ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas, Konstitucionālo jautājumu komitejas, Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas, Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas un Lūgumrakstu komitejas paveikto darbu,
- ņemot vērā Padomes 2000. gada 29. jūnija Direktīvu 2000/43/EK, ar ko ievieš vienādas attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības, Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvu 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju, un Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Direktīvu 2013/33/ES, ar ko nosaka standartus starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju uzņemšanai,
- ņemot vērā Āfrikas un Eiropas līderu 2017. gada 1. decembra kopīgo paziņojumu par migrantu stāvokli Lībijā, ar kuru tie nāca klajā pēc Āfrikas Savienības un Eiropas Savienības (ĀS-ES) samita Abidžanā,

- ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
  - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu (A8-0025/2018),
- A. tā kā Eiropas integrācijas pamatā ir cilvēktiesību, pamatbrīvību, demokrātijas, tiesiskuma un ES līgumos, ES Pamattiesību hartā un starptautiskajos cilvēktiesību instrumentos nostiprināto vērtību un principu ievērošana un popularizēšana;
  - B. tā kā saskaņā ar LES 2. pantu ES ir dibināta, pamatojoties uz cilvēka cieņas, brīvības, demokrātijas, vienlīdzības, tiesiskuma un cilvēktiesību, tostarp minoritāšu tiesību, primāta ievērošanu — tās ir visu dalībvalstu kopīgās vērtības, kas ir jāievēro un jāpopularizē, konsekventi rīkojoties gan ES, gan katrai atsevišķai dalībvalstij visos politikas virzienos gan iekšējā, gan ārējā līmenī; tā kā saskaņā ar LES 17. pantu Komisijai ir jānodrošina līgumu piemērošana;
  - C. tā kā tiesiskuma ievērošana ir pamattiesību aizsardzības priekšnoteikums un tā kā dalībvalstis ir galvenās atbildīgās par visu personu cilvēktiesību ievērošanu, ratificējot un īstenojot starptautisko cilvēktiesību nolīgumus un konvencijas; tā kā tiesiskums un pamattiesības ir nemītīgi jāstiprina; tā kā jebkurš mēģinājums šos principus pārkāpt kaitē ne tikai attiecīgajai dalībvalstij, bet arī Savienībai kopumā;
  - D. tā kā ES pievienošanās Eiropas Konvencijai par pamattiesību un pamatbrīvību aizsardzību ir LES 6. panta 2. punktā paredzēts pienākums;
  - E. tā kā īpaša uzmanība būtu jāpievērš visneaizsargātāko grupu cilvēktiesību aizsardzībai;
  - F. tā kā dažās dalībvalstīs konstatētie neatbilstīgie pārvaldības paņēmieni liecina par selektīvu pieeju dalības Eiropas Savienībā priekšrocībām un pienākumiem un tā kā šo dalībvalstu atteikšanās pilnībā ievērot ES tiesību aktus un nodrošināt varas dalīšanu, tiesu varas neatkarību un valsts rīcības prognozējamību apdraud ES kā tiesību telpas uzticamību;
  - G. tā kā 2016. gadā turpinājās migrantu un patvēruma meklētāju pieplūdums Eiropā¹; tā kā daudzi no šiem migrantiem izmanto ārkārtīgi bīstamus maršrutus un riskē ar dzīvību, paļaujoties uz cilvēku kontrabandistiem un kriminālnoziedzniekiem, un nav aizsargāti pret vardarbību, ļaunprātīgu izturēšanos un ekspluatāciju; tā kā saskaņā ar *UNHCR* datiem 27 % no migrantiem, kuri ierodas Eiropā pa Vidusjūru, ir bērni; tā kā saskaņā ar *UNICEF-IOM* (Starptautiskā Migrācijas organizācija) ziņojumiem aptuveni ceturtdaļa Vidusjūras centrālās daļas maršrutā apsekoto pusaudžu nekad nav apmeklējuši skolu;
  - H. tā kā 2016. gadā plaši novērojama bija rasistiska un ksenofobiska reakcija uz bēgļiem, patvēruma meklētājiem un migrantiem un tā kā īpaši neaizsargātas iedzīvotāju grupas patvēruma procesa laikā joprojām cieš no pastiprinātas diskriminācijas, vardarbības un atkārtotas traumatiskas pieredzes;
  - I. tā kā spēcīgais migrācijas spiediens, ko jau vairākus gadus izjūt atsevišķas dalībvalstis, liek īstenot patiesu ES solidaritāti, lai ieviestu vistrūcīgākajām un neaizsargātākajām personām paredzētas pienācīgas uzņemšanas struktūras; tā kā daudzi migranti riskē ar dzīvību, paļaujoties uz cilvēku kontrabandistiem un kriminālnoziedzniekiem, un nav aizsargāti pret savu tiesību pārkāpumiem, tostarp pret vardarbību, ļaunprātīgu

¹ http://migration.iom.int/docs/2016_Flows_to_Europe_Overview.pdf

izturēšanos un ekspluatāciju;

- J. tā kā sievietes un bērnus vairāk apdraud cilvēku tirdzniecība, ekspluatācija un seksuāla izmantošana no cilvēku kontrabandistu puses un tā kā šā iemesla dēļ ir jāizstrādā un jāpastiprina bērnu aizsardzības sistēmas, lai nepieļautu vardarbību pret bērniem, ļaunprātīgu un nevērīgu izturēšanos pret bērniem un bērnu ekspluatāciju un reaģētu uz šiem pārkāpumiem saskaņā Valletas rīcības plānā noteiktajām saistībām;
- K. tā kā nemitīgais teroristu uzbrukumu vilnis visā ES teritorijā ir uzkurinājis plašu neuzticēšanos musulmaņiem — gan ES pilsoņiem, gan migrantiem — un tā kā atsevišķas politiskās partijas šo neuzticēšanos izmanto un liek lietā kultūrizolacionisma retoriku un naida runu pret cilvēkiem, kas ir citādi;
- L. tā kā sistemātiska ārkārtas stāvokļa un izņēmuma tiesu un administratīvo un robežkontroles pasākumu izmantošana ir samērā neefektīvi attur teroristus, kuri bieži vien ir bijuši ES dalībvalstu pastāvīgie iedzīvotāji un pat to pilsoņi;
- M. tā kā politikas pasākumi, kurus ir īstenojušas vairākas dalībvalstis, reaģējot uz patvēruma meklētāju un migrantu ieceļošanu, ietver robežkontroles atjaunošanu uz iekšējām robežām Šengenas zonā un tā kā minētā robežkontroles atjaunošana aizvien vairāk kļūst par ilgtermiņa, nevis pagaidu pasākumu;
- N. tā kā par naida runu ir uzskatāmi visu veidu izteikumi, kuri pausti tiešsaistē vai bezsaistē un ar kuriem izplata, kurina, popularizē vai attaisno rasu naidu, ksenofobiju vai aizspriedumus par kādas personas dzimumu, rasi, ādas krāsu, etnisko vai sociālo izcelsmi, ģenētiskajām īpatnībām, valodu, reliģiju vai pārliecību, politiskiem vai jebkuriem citiem uzskatiem, piederību pie nacionālās minoritātes, īpašumu, dzimšanu, invaliditāti, vecumu vai seksuālo orientāciju vai cita veida naidu, kura pamatā ir neiecietība, tostarp politisko partiju un politisko līderu īstenošanā rasisma un ksenofobijas ideju, politikas nostādņu, runu un rīcības popularizēšana, kā arī viltus ziņu izplatīšana; tā kā jaunu mediju veidu attīstība atvieglo piedalīšanos tiešsaistes naida runā; tā kā Eiropas Padome ir atzinusi, ka naida runa tiešsaistē ir jāanalizē dziļāk un uz to ir jāreaģē, lai ieviestu regulējumu un rastu jaunus līdzekļus, ar ko apkarot šādu retoriku;
- O. tā kā pastāv risks, ka pieaugošo rasistiskā vai dzimumbalstītā naida kurināšanu, vardarbību un ksenofobiju, kas var izpausties gan kā naida noziegumi, gan kā viltus ziņas, gan kā sociālajos tīklos un citās interneta platformās izplatīti anonīmi vēstījumi, gan kā protesti vai politiska propaganda, dalībvalstīs sāk uzskatīt par normālu parādību;
- P. tā kā mūsdienu sabiedrības nevar darboties un attīstīties bez brīvas, neatkarīgas, profesionālas un atbildīgas plašsaziņas līdzekļu sistēmas, kuras pamatā ir tādi principi kā faktu apstiprināšana, uz informāciju balstītu viedokļu daudzveidības atspoguļošana, plašsaziņas līdzekļu avotu konfidencialitātes aizsardzība, žurnālistu drošība, vārda brīvības aizsardzība un viltus ziņu ierobežošanas līdzekļi; tā kā sabiedriskajiem plašsaziņas līdzekļiem ir būtiska nozīme plašsaziņas līdzekļu neatkarības nodrošināšanā;
- Q. tā kā no visiem nesējumiem starptautisko un Eiropas aģentūru un organizāciju, kā arī pilsoniskās sabiedrības, tostarp NVO, ziņojumiem var secināt, ka daudzās jomās ir gūti panākumi; tā kā, neskatoties uz to, dažās dalībvalstīs joprojām tiek konstatēti pamattiesību pārkāpumi, tostarp diskriminācija pret minoritātēm, korupcija, iecietība

pret nauda runu, neatbilstīgi migrantu aizturēšanas un dzīves apstākļi;

- R. tā kā ES Pamattiesību aģentūras 2014. gada martā publicētajā ziņojumā "Pret sievietēm vērsta vardarbība: ES mēroga apsekojums" ir secināts, ka viena trešdaļa visu Eiropas sieviešu vismaz vienreiz savas dzīves pieaugušajā posmā ir cietušas no fiziskas vai seksuālas vardarbības un ka 20 % sieviešu ir piedzīvojušas uzmākšanos tiešsaistē; tā kā fiziska un psiholoģiska vardarbība pret sievietēm un dzimumbalstīta vardarbība Eiropas Savienībā ir izplatīta un ir jātraktē kā galēja diskriminācijas forma, kas ietekmē visu sabiedrības slāņu sievietes; tā kā ir nepieciešami papildu pasākumi, lai sievietes, kas cietušas no vardarbības, iedrošinātu ziņot par savu pieredzi un vērsties pēc palīdzības;
- S. tā kā pie minoritātēm piederošu personu tiesību ievērošana un tiesības uz vienādu attieksmi ir viens no ES pamatprincipiem; tā kā aptuveni 8 % ES pilsoņu ir piederīgi pie kādas nacionālās minoritātes un aptuveni 10 % runā reģionālā vai minoritātes valodā; tā kā patlaban ES rīcībā bez pienākumu neizpildes procedūras ir tikai ierobežotas iedarbības instrumenti, ar ko reaģēt uz sistemātiskas un institucionalizētu diskrimināciju, rasismu un ksenofobiju pret minoritātēm; tā kā dalībvalstīs pastāv atšķirības attiecībā uz minoritāšu atzīšanu un to tiesību ievērošanu; tā kā, neskatoties uz daudzkārtējiem Komisijai adresētiem aicinājumiem, veiktās darbības nav pietiekamas, lai nodrošinātu minoritāšu efektīvu aizsardzību;
- T. tā kā digitālie mediji bērniem piedāvā plašas iespējas; taču tā kā bērni vienlaikus saskaras arī ar jauna veida risku; tā kā bērni būtu jāizglīto par savām digitālās vides pamattiesībām, lai šo vidi viņiem padarītu drošāku; tā kā palīdzības tālruna numuri bērniem ir ārkārtīgi svarīgi instrumenti gadījumos, kas ir saistīti ar bērnu tiesību pārkāpumiem; tā kā pamatizglītības mācību programmā jau no agrīna skolas vecuma būtu jāsekmē digitālās prasmes, tostarp medijprasmes un informācijprasmes, attīstība; tā kā pamattiesības tiešsaistē būtu jāpopularizē un jāaizsargā tādā pašā veidā un tādā pašā mērā, kā tas tiek darīts bezsaistē;
- U. tā kā e-pārvaldes pakalpojumi visā ES 2016. gadā kļuva pieejami aizvien vairāk; tā kā Eiropas e-tiesiskuma portāls sniedz iespēju iedzīvotājiem un juristiem iegūt informāciju par Eiropas un valstu tiesiskajām procedūrām un tiesiskuma sistēmas darbību,

Tiesiskums

1. uzstāj, ka ne ar valstu suverenitāti, ne subsidiaritāti nevar pamatot vai leģitimizēt kādas dalībvalsts sistemātisku atteikšanos ievērot Eiropas Savienības pamatvērtības, kas kalpoja par pamatu ievadpantiem Eiropas Līgumos, kuriem visas dalībvalstis ir brīvprātīgi piekritušas un kurus tās ir apņēmušās ievērot;
2. konstatē, ka ir pastāvīgi jāuzrauga, vai dalībvalstis ievēro Kopenhāgenas kritērijus, kam tās atbilda laikā, kad tās pievienojās ES, un ka par šo jautājumu ir jāriko pastāvīgs dialogs gan Parlamentā, gan Komisijā, gan Padomē, gan šo iestāžu starpā;
3. atgādina, ka saskaņā ar LES 17. panta 1. punktu Komisijai kā līgumu pareizas izpildes uzraudzītājiestādei ir tiesības un pilnvaras gādāt par tiesiskuma un citu LES 2. pantā minēto vērtību ievērošanu visās dalībvalstīs; tāpēc uzskata, ka pasākumi, ko Komisija veic, lai izpildītu šo uzdevumu un pārliecinātos, vai nosacījumi, kas tika izpildīti pirms attiecīgās dalībvalsts pievienošanās, joprojām tiek ievēroti, nav uzskatāmi par dalībvalstu suverenitātes pārkāpumu; atgādina, ka arī Padomei pašai ir pienākums

iesaistīties tiesiskuma un pārvaldības jautājumu risināšanā; atzinīgi vērtē ideju rīkot regulāras sarunas par tiesiskumu Vispārējo lietu padomē un aicina Padomi arī turpmāk ieturēt šo kursu, lai regulāri tiktu izvērtēta katra dalībvalsts;

4. ņem vērā Komisijas centienus nodrošināt, ka visas dalībvalstis pilnībā ievēro tiesiskuma principu, taču arī norāda, ka līdz šim izmantotie instrumenti ir bijuši neefektīvi; uzskata, ka būtu jāizmēģina visas dialoga iespējas, taču to izmantošanu nedrīkst turpināt bezgalīgi, negūstot nekādus jūtamus rezultātus; uzstāj, ka LES 7. pants vairs nav uzskatāms par tikai teorētisku instrumentu, bet tas ir jāizmanto gadījumā, ja visi citi līdzekļi nav nesuši augļus; šajā sakarā atgādina, ka 7. panta piemērošana pati par sevi nenozīmē, ka attiecīgajai dalībvalstij tiks noteiktas sankcijas;
5. uzsver, ka ES ir vajadzīga kopēja pieeja demokrātiskai valsts pārvaldībai un pamatvērtību piemērošanai, kas pagaidām nepastāv un kas būtu demokrātiski jāvirza un jāizstrādā, apvienojot Eiropas pārvaldības pieredzi; uzskata, ka šādā kopējā pieejā pārvaldībai būtu jāietver kopēja izpratne par vairākuma lomu demokrātijā, lai nepieļautu nekādas novirzes, kas varētu izraisīt vairākuma diktatūru;
6. atgādina par tiesiskuma un pamattiesību nesaraujamo saikni; ņem vērā ES iedzīvotāju spēcīgo aktivizēšanos, ar ko viņi apliecina stipro pārliecību par vajadzību ievērot pamattiesības un Eiropas vērtības; šajā sakarā atgādina, ka jāpanāk, lai visi Eiropas iedzīvotāji labāk pārzina ES kopējās vērtības un Hartu;
7. uzskata, ka interpretācijas atšķirības un LES 2. pantā minēto vērtību neievērošana vājina Eiropas projekta kohēziju, visu Eiropas iedzīvotāju tiesības un dalībvalstu nepieciešamo savstarpējo uzticēšanos;
8. norāda uz Parlamenta 2016. gada 25. oktobra rezolūciju¹, kurā tika pausts ieteikums izveidot ES demokrātijas, tiesiskuma un pamattiesību mehānismu; norāda, ka šāds mehānisms būtu uzskatāms par galveno līdzekli, ar ko varētu koordinēt Eiropas pieeju pārvaldībai, kādas pagaidām nav; mudina Komisiju nākt klajā ar priekšlikumu par šāda mehānisma izveidi saskaņā ar subsidiaritātes un proporcionalitātes principu;
9. uzsver, ka plašāka tiesiskuma uzraudzības sistēma uzlabotu pastāvošo instrumentu kohēziju, palielinātu efektivitāti un mazinātu gada izmaksas; uzsver, ka uzraudzības procesā ir svarīgi izmantot dažādus un neatkarīgus avotus; vēlreiz norāda, ka ir svarīgi novērst pamattiesību pārkāpumus, nevis tikai reaģēt, kad šādi pārkāpumi notiek atkārtoti;
10. stingri nosoda aizvien lielākos pulcēšanās brīvības ierobežojumus, kas atsevišķos gadījumos izpaužas kā pārvaldes iestāžu vardarbība pret protestētājiem; vēlreiz apstiprina, ka šīm pamatbrīvībām ir būtiska nozīme demokrātiskas sabiedrības funkcionēšanā, un aicina Komisiju aktīvi iesaistīties šo tiesību ievērošanas veicināšanā saskaņā ar starptautisko cilvēktiesību standartiem;
11. norāda, ka tiesības vērsties tiesā ir būtiskas no visu pamattiesību, demokrātijas un tiesiskuma aizsardzības viedokļa;
12. norāda, ka Parlaments 2016. gada 25. oktobra rezolūcijā aicina Komisiju partnerībā ar

---

¹ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0409.

pilsonisko sabiedrību izstrādāt un īstenot izpratnes veidošanas kampaņu, lai ļautu Savienības pilsoņiem un iedzīvotājiem pilnībā izmantot savas Līgumos un Hartā paredzētās tiesības (piem., vārda brīvību, pulcēšanās brīvību un tiesības balsot), un sniegt informāciju par iedzīvotāju tiesībām uz tiesisko aizsardzību un strīdu izšķiršanas veidiem tādu demokrātijas, tiesiskuma un pamattiesību pārkāpumu gadījumos, kurus ir veikušas dalībvalstu valdības vai ES iestādes;

13. aicina Komisiju kā līgumu pareizas izpildes uzraudzītājiestādi sadarbībā ar Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūru (*FRA*) izveidot jaunāko informāciju saturošas datubāzes par pamattiesību stāvokli atsevišķās dalībvalstīs;
14. atgādina, ka korupcija apdraud tiesiskumu, demokrātiju, cilvēktiesības un vienlīdzīgu attieksmi pret visiem iedzīvotājiem; atkārtoti pauž viedokli, ka tā ir uzskatāma par draudu labai pārvaldībai un tiesiski un sociāli taisnīgas tiesu sistēmas pastāvēšanai un ka tā kavē ekonomikas attīstību; prasa, lai dalībvalstis un ES iestādes pastiprināti cīnītos pret korupciju, regulāri pārbaudot, kā tiek izmantots ES un dalībvalstu publiskais finansējums;
15. uzsver, ka liecinieki un informētāji ir būtiski svarīgi, lai nodrošinātu kriminālvajāšanu un sodīšanu par noziedzīgo organizāciju darbībām vai nopietniem tiesiskuma pārkāpumiem;
16. aicina dalībvalstis sekmēt ātru Eiropas Prokuratūras izveidi;

Migrācija un integrācija

17. konstatē, ka galvenie migrācijas trešās valstīs izraisītāji ir vardarbīgi konflikti, vajāšana, nevienlīdzība, terorisms, represīvi režīmi, dabas katastrofas, cilvēka radītas krīzes un hroniska nabadzība;
18. atgādina, ka daudzi patvēruma meklētāji un migranti, cenšoties neatbilstīgi šķērsot ES ārējo robežu, joprojām iet bojā un saskaras ar dažādām briesmām;
19. pauž bažas par to, ka vairākas dalībvalstis ir padarījušas stingrāku savu politisko pieeju patvēruma un migrācijas jautājumam un ka atsevišķas dalībvalstis tām šajā jomā noteiktos pienākumus izpilda nepilnīgi;
20. prasa, lai ES un tās dalībvalstis nodrošinātu, ka ES migrācijas politikas pamatā ir solidaritāte, kā arī migrantu un patvēruma meklētāju pamattiesību ievērošana;
21. aicina dalībvalstis ievērot un pilnībā īstenot pieņemto Eiropas kopējās patvēruma sistēmas paketi un kopējos migrācijas jomas tiesību aktus, jo īpaši, lai aizsargātu patvēruma meklētājus pret vardarbību, diskrimināciju un atkārtoti traumatizējošu pieredzi patvēruma procesa laikā, sevišķu uzmanību pievēršot neaizsargātu personu grupām; atgādina, ka gandrīz trešā daļa no patvēruma meklētājiem ir bērni un ka viņi ir īpaši neaizsargāti; prasa, lai ES un tās dalībvalstis pastiprinātu savus centienus novērst nepavadītu nepilngadīgo pazušanu;
22. atzinīgi vērtē *FRA* un *FRONTEX* sadarbību rokasgrāmatas par apiešanos ar bērniem uz sauszemes robežām izstrādē;
23. ir nobažījies par to, cik ļoti atšķirīgi ir dalībvalstu nodrošinātie uzņemšanas apstākļi, un

ka atsevišķas dalībvalstis nenodrošina pienācīgu un cieņpilnu attieksmi pret starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējiem;

24. stingri nosoda to, ka pieaug cilvēku kontrabanda, kuras īstenotāji, tostarp amatpersonas un valsts pārvaldes aktori, būtu jāsauc pie atbildības un jātiesā, un mudina dalībvalstis sadarboties ciešāk un pastiprināt savu cīņu ne tikai pret organizēto noziedzību, tostarp cilvēku kontrabandu un tirdzniecību, bet arī pret ekspluatāciju, piespiedu darbu, seksuālo izmantošanu un spīdzināšanu, turklāt to darīt, aizsargājot cietušās personas;
25. atgādina, ka sievietes un bērni ir pakļauti lielākam tādas cilvēku tirdzniecības, ekspluatācijas un seksuālas izmantošanas riskam, ko veic cilvēku kontrabandisti;
26. uzskata, ka migrācijas nolūkā ir jāpiedāvā droši un legāli maršruti un ka labākais veids, kā aizsargāt to cilvēku tiesības, kas nespēj likumīgi iecerēt Eiropā, ir novērst migrācijas plūsmu pamatcēloņus, rast ilgtspējīgus konfliktu noregulējumus un iedibināt sadarbību un partnerattiecības; uzskata, ka, šādi rīkojoties, būtu jāsekmē ātra un noturīga izcelsmes un tranzīta valstu attīstība, kas jāpanāk, attīstot vietējās ekonomikas un tajās piedāvājot jaunas iespējas, kā arī investējot to tranzīta valstu patvēruma sistēmās, kas pilnībā ievēro šīs jomas starptautiskās tiesības un pamattiesības;
27. aicina ES un dalībvalstis stiprināt drošus un legālus bēgļu maršrutus un jo īpaši palielināt to pārmitināšanas vietu skaitu, ko piedāvā visneaizsargātākajiem bēgļiem;
28. atgādina, ka, īstenojot atgriešanas politiku, būtu pilnībā jāievēro migrantu pamattiesības, tostarp tiesības uz neizraidīšanu; uzskata, ka uzmanība noteikti būtu jāpievērš to fizisko personu cieņas aizsardzībai, kuras nosūta atpakaļ uz izcelsmes valsti, un šajā sakarā prasa pastiprināt brīvprātīgu atgriešanos un atbalstu reintegrācijai izcelsmes sabiedrībā;
29. uzsver, ka ES visās dalībvalstīs būtu jāveicina uzņemšanas un integrācijas politika un ka ir nepieņemami, ka atsevišķas dalībvalstis uzskata, ka migrācijas parādība uz tām neattiecas; uzsver, ka, īstenojot visas migrācijas un integrācijas politikas nostādnes, vienmēr būtu jānodrošina vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminēšanas principa ievērošana; atzinīgi vērtē Eiropas integrācijas tīkla darbības sākšanu un iesaka dalībvalstīm pastiprināti apmainīties ar paraugpraksi integrācijas jomā;
30. atgādina, ka ir svarīgi migrantiem — kā bērniem, tā pieaugušajiem — sniegt izglītību, kas ir nepieciešama viņu integrācijai uzņēmējas valsts sabiedrībā; uzstāj uz viņu īpašajām vajadzībām, sevišķi attiecībā uz valodu apguvi; uzsver vajadzību visās dalībvalstīs veikt pasākumus, ar kuriem viņiem nodrošinātu pieeju veselības aprūpei un labiem dzīves apstākļiem un iespēju atkalapvienoties ar savām ģimenēm;
31. uzsver nepieciešamību sabiedrībai nodrošināt izglītības resursus par starpkultūru dialogu;
32. uzsver vajadzību visās dalībvalstīs prioritārā kārtā veikt pasākumus, ar kuriem visiem migrantu bērniem garantētu pienācīgus un cieņpilnus uzņemšanas apstākļus, valodu kursus, dalību starpkultūru dialogā un iespējas saņemt izglītību un profesionālo apmācību;
33. aicina dalībvalstis pastiprināt bērniem, tostarp bērniem patvēruma meklētājiem, bēgļiem un migrantiem, domātos aizsardzības pakalpojumus; mudina Komisiju izstrādāt saskaņotu aizbildniecības sistēmu koncepciju, lai aizsargātu nepavadītu nepilngadīgo

intereses; prasa izstrādāt un īstenot īpašas procedūras, ar kurām nodrošinātu visu bērnu aizsardzību, kā paredzēts ANO Konvencijā par bērna tiesībām;

34. uzsver absolūto nepieciešamību pēc iespējas efektīvāk Eiropas sabiedrībā integrēt cilvēkus ar dažādu reliģisko piederību, tostarp tos, kas Eiropas Savienībā jau ir dzīvojuši ilgstoši;
35. uzsver, ka sociālās iekļaušanas un izglītības stratēģiju un diskriminācijas un atstumšanas novēršanas politikas izstrāde varētu atturēt neaizsargātās personas no pievienošanās vardarbīgām ekstrēmistu organizācijām;
36. iesaka drošības risinājumus, kuri vērsti pret visu veidu radikalizāciju un terorismu Eiropā, papildināt, jo īpaši tiesu jomā, īstenojot ilgtermiņa politiku, kas nepieļautu radikalizāciju un ES iedzīvotāju iesaistīšanu vardarbīgās ekstrēmistu organizācijās;
37. ir nobažījies par satraucošo naida, naida runas un viltus ziņu izpausmju skaita pieaugumu; nosoda Eiropas Savienībā ik dienas notiekošos naida noziegumu un naida runas gadījumus, kuru pamatā ir rasisms, ksenofobija vai reliģiskā neiecietība vai aizspriedumi pret personas invaliditāti, seksuālo orientāciju vai dzimtisko identitāti; uzsver, ka iecietība pret naida retorikas un viltus ziņu izplatību katalizē populismu un ekstrēmismu; uzskata, ka sistemātiski civiltiesību vai krimināltiesību pasākumi var šo bīstamo ievirzi apturēt;
38. uzsver, ka mērķtiecīga viltus informācijas izplatīšana par jebkuru Eiropas Savienībā dzīvojošu personu kategoriju ES, tiesiskumu vai pamattiesībām ir uzskatāma par milzīgu apdraudējumu ES demokrātijas vērtībām un vienotībai;
39. atgādina, ka sociālie tīkli un anonimitāte, ko garantē daudzas dažādas mediju platformas, veicina daudzējādas naida izpausmes, tostarp galēji labējo un džihāda ekstrēmismu, un atgādina, ka internets nevar darboties kā anarhistiska teritorija;
40. atgādina, ka vārda, informācijas un mediju brīvība ir būtiska no demokrātijas un tiesiskuma nodrošināšanas viedokļa; stingri nosoda pret žurnālistiem un plašsaziņas līdzekļiem vērstu vardarbību, spiedienu vai draudus, tostarp saistībā ar informācijas atklāšanu par pamattiesību pārkāpumiem;
41. nosoda tādas naida runas normalizāciju, kuru finansē vai atbalsta valsts iestādes, politiskās partijas vai politiskie līderi un kuru reproducē sociālie mediji;
42. atgādina, ka, lai cīnītos pret šīm parādībām, ir nepieciešama izglītība un sabiedrības izpratne; aicina dalībvalstis izpratnes veidošanas programmas ieviest skolās un mudina Komisiju atbalstīt dalībvalstu centienus šajā jomā, jo īpaši, izstrādājot šim procesam paredzētas vadlīnijas;
43. uzskata, ka būtu sistemātiski jāuzlabo dalībvalstu policijas un tiesu iestāžu darbinieku informētība par naida noziegumiem un ka šādos noziegumos cietušajām personām būtu jāiesaka ziņot par notikušo un viņas būtu jāiedrošina to darīt; prasa ES mērogā ieviest policijas darbinieku apmācību, lai viņi spētu efektīvi apkarot naida noziegumus un naida runu; uzsver, ka šī apmācība būtu jānodrošina Eiropas Savienības Tiesībaizsardzības apmācības aģentūrai (*CEPOL*) un ka tās pamatā vajadzētu būt valsts līmeņa paraugprakses piemēriem un *FRA* darbam;

44. atzinīgi vērtē to, ka Komisija ir izveidojusi augsta līmeņa grupu nolūkā apkarot rasismu, ksenofobiju un citas neiecietības formas;
45. aicina šo Komisijas izveidoto augsta līmeņa grupu jo īpaši pievērsties jautājumam par jēdzienu “naida noziegums” un “naida runa” definīciju saskaņošanu Eiropā; uzskata, ka minētajai grupai būtu jāizskata arī naida runa un aicinājumi uz vardarbību, ko pauduši politiķi;
46. prasa dalībvalstīm šīs tendences ierobežot, attiecīgajām tiesu iestādēm sadarbībā ar pilsonisko sabiedrību un IT uzņēmumiem labāk uzraugot, izmeklējot un kriminālvajājot tādu izteikumu vai vārdu autorus, kas nav saskanīgi ar Eiropas normatīvajiem aktiem, vienlaikus aizsargājot vārda brīvību un tiesības uz privātumu;
47. ņemot to vērā, aicina Komisiju ierosināt pārstrādāt Padomes pamatlēmumu par cīņu pret konkrētiem rasisma un ksenofobijas veidiem un izpausmēm, izmantojot krimināltiesības, lai tajā reglamentētu arī citus aizspriedumnoziedzumu veidus;

Diskriminācija

48. nosoda visu veidu diskrimināciju, lai kādi būtu tās pamati — aizspriedumi pret kādas personas dzimumu, rasi, ādas krāsu, etnisko vai sociālo izcelsmi, ģenētiskajām īpatnībām, valodu, reliģiju vai pārliecību, politiskiem vai jebkuriem citiem uzskatiem, piederību pie nacionālās minoritātes, īpašumu, dzimšanu, invaliditāti, vecumu vai seksuālo orientāciju, kā ir teikts Hartas 21. pantā, un visu citu veidu neiecietību vai ksenofobiju un atgādina par LES 2. pantu;
49. atzīst, ka sekulārisms, proti, baznīcas un valsts stingra nošķirtība, un valsts neitralitāte ir būtiska, lai aizsargātu reliģijas vai pārliecības brīvību, nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret visām reliģijām un pārliecībām un cīnītos pret diskrimināciju reliģijas vai pārliecības dēļ;
50. norāda, ka Padome joprojām nav apstiprinājusi 2008. gadā ierosināto Vienlīdzīgas attieksmes direktīvu; vēlreiz aicina Padomi cik vien iespējams drīz pieņemt nostāju par šo priekšlikumu;
51. atgādina dalībvalstīm par to pienākumu pilnībā īstenot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā;
52. atgādina, ka cilvēktiesības ir universālas un ka nevienai minoritātei nebūtu jācieš no diskriminācijas; uzsver, ka minoritāšu tiesības ir tiesiskuma principa neatņemama daļa; norāda, ka minoritāšu tiesību neievērošanas risks ir lielāks, ja netiek ievērots tiesiskuma princips;
53. nosoda diskriminācijas, segregācijas, naida runas, naida noziegumu un sociālās atstumtības gadījumus, ar kuriem saskaras romi; nosoda romu pastāvīgo diskrimināciju attiecībā uz mājokļu, veselības aprūpes, izglītības un darba tirgus piekļūstamību; atgādina, ka visiem Eiropas iedzīvotājiem neatkarīgi no etniskās izcelsmes būtu jāsaņem vienāds atbalsts un aizsardzība;
54. aicina Komisiju un dalībvalstis, apspriežoties ar minoritāšu pārstāvjiem, iegūt ticamus un salīdzināmus datus par vienlīdzību, lai novērtētu nevienlīdzības un diskriminācijas

pakāpi;

55. aicina dalībvalstis, risinot problēmas, ar kurām Eiropas Savienībā saskaras minoritātes, apmainīties ar paraugpraksi un piemērot izmēģinātus un pārbaudītus risinājumus;
56. uzsver, ka ir svarīgi īstenot egalitāru politiku, kas ļautu visām etniskajām, kultūras un reliģiskajām minoritātēm netraucēti izmantot savas pamattiesības;
57. mudina dalībvalstis, kuras vēl nav ratificējušas Vispārējo konvenciju par nacionālo minoritāšu aizsardzību un Eiropas reģionālo vai minoritāšu valodu hartu, to izdarīt; turklāt atgādina, ka ir jāīsteno principi, kas ir izstrādāti Eiropas Drošības un sadarbības organizācijā (EDSO);
58. mudina dalībvalstis pienācīgi ņemt vērā minoritāšu tiesības un ievērot tiesības izmantot minoritātes valodu, kā arī Savienībā aizsargāt valodu daudzveidību; aicina Komisiju pastiprināt savu plānu par atbalstu reģionālo valodu mācīšanai un izmantošanai, jo tas ir potenciāls līdzeklis, ar ko Eiropas Savienībā var novērst diskrimināciju valodas dēļ;
59. mudina skolu mācību programmās iekļaut priekšmetu par iecietības nozīmi, lai bērniem būtu nepieciešamās prasmes atpazīt visus diskriminācijas veidus neatkarīgi no tā, vai tie ir vērsti pret musulmaņiem, ebrejiem, afrikāņiem, romiem, LGBTI personām vai jebkuru citu minoritāti;
60. aicina Komisiju izplatīt dalībvalstu paraugpraksi, kā vērsties pret dzimtiskajiem stereotipiem skolās;
61. pauž nožēlu, ka LGBTI cieš no iebiedēšanas un vajāšanas, kā arī dažādos dzīves aspektos saskaras ar diskrimināciju;
62. nosoda visu veidu pret LGBTI vērstu diskrimināciju; mudina dalībvalstis pieņemt normatīvus aktus un politikas nostādnes, lai cīnītos pret homofobiju un transfobiju;
63. mudina Komisiju nākt klajā ar darbības programmu, kas nodrošinātu visiem iedzīvotājiem vienādas tiesības un iespējas un vienlaikus respektētu dalībvalstu kompetenci, kā arī raudzīties, lai tiktu pareizi transponēti un īstenoti ES tiesību akti, kas attiecas uz LGBTI; mudina Komisiju un dalībvalstis cieši sadarboties ar pilsoniskās sabiedrības organizācijām, kas iestājas par LGBTI personu tiesībām;
64. aicina dalībvalstis, kuras ir pieņēmušas tiesību aktus par viena dzimuma partnerību un/vai laulību, atzīt citu dalībvalstu pieņemtos noteikumus, kuriem ir līdzīga ietekme; atgādina dalībvalstīm pienākumu pilnībā īstenot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/38/EK, tostarp attiecībā uz viendzimuma partneriem un viņu bērniem; atzinīgi vērtē to, ka aizvien vairāk dalībvalstu ir ieviesušas un/vai pielāgojušas savus tiesību aktus kopdzīves, reģistrēto partnerattiecību un laulību jomā, lai pārvarētu diskrimināciju seksuālās orientācijas dēļ, kas vērsta pret viendzimuma pāriem un viņu bērniem, un aicina citas dalībvalstis ieviest līdzīgus tiesību aktus; aicina Komisiju iesniegt priekšlikumu par visu to dokumentu radīto seku savstarpēju atzīšanu ES, kas apliecina civilstāvokli, ietverot dzimuma juridisku atzīšanu, laulību un reģistrēto partnerattiecību atzīšanu, lai mazinātu diskriminējošos juridiskos un administratīvos šķēršļus attiecībā uz iedzīvotājiem, kas izmanto savas tiesības brīvi pārvietoties;
65. atzinīgi vērtē iniciatīvas, kas aizliedz LGBTI konversijas terapiju un aizliedz

transpersonu dzimumidentitātes patoloģizēšanu, un mudina visas dalībvalstis pieņemt līdzīgus pasākumus, ar kuriem īsteno un aizstāv tiesības uz dzimumidentitāti un dzimumizpausmi;

66. pauž nožēlu, ka transpersonas vairumā dalībvalstu joprojām tiek uzskatītas par garīgi slimām personām, un aicina attiecīgās dalībvalstis pārskatīt savus garīgās veselības katalogus un izstrādāt atšķirīgus, no aizspriedumiem brīvus piekļuves modeļus, nodrošinot, lai visām transpersonām joprojām būtu pieejama medicīniski nepieciešamas procedūras; pauž nožēlu par to, ka mūsdienās vairākās dalībvalstīs joprojām ir spēkā prasības, kas attiecas uz transpersonām, piemēram, medicīniska iejaukšanās, kas vajadzīga, lai tiktu atzīta viņu dzimuma maiņa (tostarp pasēs un oficiālajos identitāti apliecinajos dokumentos), un piespiedu sterilizācija kā dzimuma maiņas nosacījums; norāda, ka šādas prasības ir klaji cilvēktiesību pārkāpumi; aicina Komisiju sniegt dalībvalstīm norādījumus par labākajiem Eiropā piekoptajiem dzimuma atzīšanas tiesiskajiem risinājumiem; aicina dalībvalstis atzīt dzimuma maiņu un nodrošināt piekļuvi ātrām, pieejamām un pārredzamām dzimuma atzīšanas tiesiskajām procedūrām, nenosakot medicīniskas prasības, piemēram, ķirurģisku iejaukšanos, sterilizāciju vai psihiatra piekrišanu;
67. atzinīgi vērtē Komisijas ierosināto iniciatīvu, kuras mērķis ir panākt, ka, pārskatot Pasaules Veselības organizācijas Starptautisko slimību klasifikatoru (SSK), transpersonu identitāte par patoloģiju atzīta netiek; aicina Komisiju pastiprināt centienus nepieļaut, ka bioloģiskā dzimuma nepieņemšana bērnībā kļūst par jaunu SSK iekļautu diagnozi;
68. aicina Komisiju apzināt datus par cilvēktiesību pārkāpumiem, ar kuriem visās dzīves jomās saskaras interseksuāļi, un sniegt dalībvalstīm norādījumus par paraugpraksi interseksuāļu pamattiesību aizsardzības nodrošināšanā; pauž nožēlu par to, ka ES dalībvalstīs joprojām tiek veikta interseksuāļu bērnu dzimumorgānu ķirurģiska “normalizācija”, lai gan tā nav medicīniski nepieciešama un bērniem veiktas medicīniskas procedūras viņiem rada ilgtermiņa psiholoģisko traumu;
69. aicina dalībvalstis pilnībā īstenot Cietušo personu tiesību direktīvu¹ un apzināt un labot nepilnības savā cietušo personu aizsardzības sistēmā, īpašu uzmanību veltot neaizsargātu iedzīvotāju grupām, piemēram, bērnu, minoritāšu grupu vai no naida noziegumiem cietušo personu tiesībām;
70. prasa, lai ES un tās dalībvalstis steidzami apkarotu visu veidu pret sievietēm vērstu vardarbību un diskrimināciju un saukt pie atbildības šajos pārkāpumos vainīgās personas; aicina dalībvalstis jo īpaši efektīvi risināt vardarbības ģimenē un seksuālās izmantošanas problēmu visās tās izpausmēs, tostarp attiecībā uz bēgļiem un migrantu bērniem un attiecībā uz agrinām vai piespiedu laulībām;
71. aicina dalībvalstis savstarpēji apmainīties ar paraugpraksi un nodrošināt regulāru apmācību policijas un tiesu iestāžu darbiniekiem par jauniem pret sievietēm vērsta vardarbības veidiem;

---

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Direktīva 2012/29/ES, ar ko nosaka noziegumos cietušo tiesību, atbalsta un aizsardzības minimālos standartus un aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2001/220/TI.

72. atzinīgi vērtē to, ka visas dalībvalstis ir parakstījušas Stambulas konvenciju un ka Eiropas Savienība ir to parakstījusi; aicina dalībvalstis, kuras minēto konvenciju vēl nav ratificējušas, to izdarīt;
73. mudina dalībvalstis pastiprināt savus seksuālas uzmākšanās un seksuālas vardarbības apkarošanas pūliņus;
74. atgādina, ka nabadzība vecumdienās ir īpaši satraucoša sieviešu gadījumā, ņemot vērā joprojām pastāvošo darba samaksas dzimumšķirtni, no kuras izriet arī pensiju dzimumšķirtne;
75. aicina dalībvalstis sagatavot atbilstīgas politikas nostādnes vecāka gadagājuma sieviešu atbalstam un novērst uz dzimumu balstīto atlīdzinājuma atšķirību strukturālos cēloņus;
76. uzsver, ka ir jāizbeidz cilvēku ar invaliditāti diskriminācija, viņiem nodrošinot vienlīdzīgas sociālās un politiskās tiesības, tostarp tiesības balsot, kā noteikts ANO Konvencijā par personu ar invaliditāti tiesībām;
77. atzīst, ka sieviešu seksuālā un reproduktīvā veselība ir saistīta ar daudzām cilvēktiesībām, tostarp ar tiesībām uz dzīvību, tiesībām netikt pakļautam spīdzināšanai, tiesībām uz veselību, tiesībām uz privātumu, tiesībām uz izglītību, kā arī ar diskriminācijas aizliegumu; šajā sakarā uzsver, ka personām ar invaliditāti tieši tāpat kā visiem citiem ir tiesības izmantot visas savas pamattiesības;
78. prasa, lai ES un tās dalībvalstis atzītu pamattiesības uz profilaktisko veselības aprūpi; uzstāj, ka Savienībai ir jāpiedalās labākas izpratnes veidošanā un paraugprakses sekmēšanā šajā jautājumā, tostarp saistībā ar ES Veselības aprūpes stratēģiju, vienlaikus respektējot dalībvalstu kompetenci, jo veselība ir viena no pamata cilvēktiesībām, kurai ir svarīga nozīme arī citu cilvēktiesību izmantošanā; šajā sakarā atgādina, ka ļoti svarīga ir ES iekšējās politikas un ārpolitikas cilvēktiesību jomā saskaņotība un konsekvence;
79. uzsver, ka jebkāda nediferencētas masveida novērošanas sistēma ir uzskatāma par nopietnu iejaukšanos iedzīvotāju pamattiesībās; uzsver, ka vienmēr būtu jāpanāk visu dalībvalstu tiesību aktu priekšlikumu, kas reglamentē izlūkošanas struktūru novērošanas spēju, atbilstība Hartai un nepieciešamības, proporcionalitātes un legalitātes principam;
80. aicina Komisiju un dalībvalstis sabiedrībā un valsts bērnu aizsardzības sistēmās iesaistīto personu vidū popularizēt uzticības tālruņa numuru, pa kuru ziņo par pazudušiem bērniem (116 000), un palīdzības tālruņa numurus bērniem (116 un 111); aicina dalībvalstis nodrošināt, ka iedzīvotājiem ES teritorijā 24 stundas diennaktī un 7 dienas nedēļā ir pieejami pienācīgi un bērniem pretimnākoši pakalpojumi; aicina dalībvalstis un Komisiju vajadzības gadījumā piešķirt pietiekami daudz finanšu līdzekļu;
81. prasa, lai ES iestādes un dalībvalstis steidzami kopīgiem pūliņiem apkarotu tiešsaistē izdarītos bērnu tiesību pārkāpumus; atkārtoti prasa, lai dalībvalstis efektīvi transponētu un īstenotu direktīvu par seksuālās vardarbības pret bērniem, bērnu seksuālās

izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu¹, ja tas vēl nav izdarīts; aicina dalībvalstis palielināt tiesībaizsardzības iestāžu juridisko spēju, tehnisko jaudu un finanšu resursus nolūkā padarīt ciešāku sadarbību, tostarp ar Eiropolu, un šo parādību novērst; uzsver to speciālistu nozīmi fiziskas un psiholoģiskas vardarbības pret bērniem pazīmju noteikšanā, tostarp kiberebidēšanas atpazīšanā, kuri strādā ar bērniem; aicina dalībvalstis nodrošināt, ka šo speciālistu uzmanība tiek pievērsta šiem jautājumiem un ka viņi saņem atbilstošu apmācību;

82. pieņem zināšanai atsevišķās dalībvalstīs attiecībā uz cietušo personu tiesībām novērotās uzmundrinošās tendences; tomēr konstatē, ka joprojām pastāv acīmredzamas nepilnības noziegumos cietušo vispārējos atbalsta pakalpojumos;
83. atzinīgi vērtē ES e-pārvaldes rīcības plānu 2016.–2020. gadam un Eiropas e-tiesiskuma rīcības plānu 2014.–2018. gadam;
84. mudina Komisiju iecelt ES afrofbijas un antičigānisma koordinatorus, kas būtu atbildīgi par ES iestāžu, ES aģentūru, dalībvalstu un starptautisko aktoru rīcības koordinēšanas un saskaņošanas uzlabošanu, attīstītu pašreizējās politikas nostādnes un izstrādātu jaunas nolūkā novērst afrofbiju un antičigānismu; jo īpaši uzsver, ka ES antičigānisma koordinatora funkcijai vajadzētu būt stiprināt un papildināt Komisijas Nediskriminēšanas un romu koordinēšanas nodaļas darbu, stiprinot grupu, piešķirot līdzekļus pienācīgā apjomā un pieņemot papildu darbiniekus, lai nodrošinātu pietiekamas spējas cīņā pret antičigānismu, veicinātu izpratni par romu holokaustu un uzturētu dzīvu holokausta piemiņu; iesaka pieņemt Eiropas nacionālo afrofbijas, antisemitisma un islamofobijas apkarošanas stratēģiju satvarus;
85. nosoda pasākumus, kurus veic dalībvalstu valdības, lai iedragātu un nomelnotu pilsonisko sabiedrību un NVO; mudina dalībvalstis atbalstīt pilsoniskās sabiedrības organizācijas, jo tās bieži veic svarīgu darbu, kas papildina valsts sniegtos sociālos pakalpojumus, vai pat rīkojas jomās, par kurām valsts neinteresējas;
86. ierosina izraudzīties ES koordinatoru pilsoniskās telpas un demokrātijas jautājumos, kura uzdevums būtu koordinēt šajā jomā veikto ES un dalībvalstu darbu, kā arī vienlaikus veikt uzraudzību un darboties kā NVO kontaktpunktam attiecībā uz represīva rakstura incidentiem, kas ierobežo to darbu;
87. aicina Komisiju izstrādāt vadlīnijas par pilsoniskās sabiedrības iesaistīšanos un pilsoniskās telpas rādītājiem;

o
o o
88. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.

---

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 13. decembra Direktīva 2011/93/ES par seksuālas vardarbības pret bērniem, bērnu seksuālas izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu, un ar kuru aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2004/68/TI (OV L 335, 17.12.2011., 1. lpp.).